

Konference smíření Čechů a sudetských Němců v Praze 15. a 16. dubna 2005 Informace a pozvání

Přátelům věřícím v Česku, vedoucím a přímluvcům:

Berlín, 8.3.2005

Milí přátelé,
posílám vám v příloze pozvání a program na Konferenci smíření v Praze, o které jste již jistě slyšeli či četli v Životě víry. Chci vám napsat něco víc o programu a o zaměření celé konference.

Konferenci považuji za velmi důležitou, protože se zabývá velmi důležitým předmětem. Žiji už 36 let mezi Němci a vím, jak dlouho jim to trvalo vypořádat se s nacistickou minulostí. Víím, jak se tím zabývali věřící na modlitbách, desetiletí. Sám jsem vedl v jednom velkém berlínském sboru několik let modlitební skupinu za Německo. Tak jako byly rozdělení Německa, ostatné dráty a berlínská zeď nepochybně následky nacismu, tak se všeobecně mezi křesťany považuje sjednocení Německa a pád berlínské zdi za milost Boží a znamení jeho odpuštění.

Jak je to s námi Čechy? Potřebujeme také Boží odpuštění, protože na nás leží vina nenávisti, vraždění, mučení a etnické čistky na sudetských Němcích. Vina je vina, a to především vůči Bohu. Že byla vina Němců větší než naše, naši vinu nesmím a neodpouštím. Vidím velký rozdíl mezi Němci a Čechy: Němci se za nacismus, za své zločiny, za své zaslepení stydí. My se za nic nestydíme, protože žádnou vinu na své straně nevidíme. Aspoň většina z nás, a to i křesťanů.

Nepochybně: často nám chybí základní informace. My ze starší či střední generace jsme odchovanci komunistického systému, v kterém se pravdě vskutku nedařilo. Chybí nám oproti Němcům léta zabývání se vlastní problematikou, nám křesťanům chybí léta zástupných přímluv před trůnem Božím. Začíná to u každého z nás jako jednotlivce; myslím že každý z nás musí zažít úplně osobně ten šok, ten stud a to břímě, když pozná tíhu naší české viny vůči sudetským Němcům.

Naše konference chce informovat a pokud možno i tento osobní zážitek zprostředkovat. V sobotu dopoledne o tomto zážitku uslyšíme několik svědectví.

Já to zažil, když jsem o tom četl poprvé v emigraci v časopisu Svědectví, v sérii článků od pseudonyma Danubia. Byl to historik Jan Mlynárik a stálo ho to pronásledování. Měl jsem velkou touhu se s ním jednou setkat a poděkovat mu. Už jsem to mohl učinit. Žije v Praze a přijde na naši konferenci. ("Causa Danubius", vydavatelstvo Danubius, Praha 2000).

Politolog a publicista Emanuel Mandler patří k těm v Česku, kteří se dlouhodobě a velmi hluboce zabývají problematikou Čechů a sudetských Němců. Bude jedním z hlavních řečníků konference. Určitě porazí několik "svatých krav" národních lží. ("Češi i Němci" a "Benešovy dekrety", nakladatelství Libri v Praze.)

Hugo Fritsch je brněnský Němec, který jako dvanáctiletý na sklonku války utíkal s rodinou do Bavorska. Nedošel tam a ztratil svou rodinu v koncentračním táboře pro Němce v Lešanech. Přežil jako jediný a byl v roce 1948 mezinárodním Červeným křížem převeden do Německa. Napsal o tom knihu ("Bylo mi třináct", Grafia Plzeň, 2004) a bude z ní česky číst na konferenci v sobotu dopoledne (recenze knihy vyjde v dubnovém čísle Života víry a kniha bude na prodej na konferenci). Nehodnotí, neodsuzuje, jenom popisuje. To se dotkne Tvého srdce!

Jan Štěpán, archivář Církve bratrské v Praze, nás seznámí s Přemyslem Pittrem, který po válce zachraňoval české, židovské i německé sirotky. Citát z Pittrova článku "Otázka česko-německá", 3. číslo Hovorů s pisateli, duben 1963:

"Správné, myslím, bylo odsunouti ty Němce, kteří se osobně provinili a jimž byla vina řádnými soudy prokázána. Možná, že by jich bylo hezkých pár tisíc, možná i desítek tisíc, avšak nebyl by trestán kolektivně celý několikamilionový národ, včetně dětí, nemocných, starců a stařen. Takovýto odsun sám o sobě je něco tak bezohledného, surového a nesmyslného, že bylo k

tomu třeba psychologické posedlosti mas českého národa, aby byl proveden. Nemyslíte, že takový čin musí mít následky?"

Peter Barton je oficiálním zástupcem Sudetoněmeckého krajanského sdružení a vede jeho pražskou kancelář. Že to v Praze a v Česku není lehký úkol, zažívá často. Chceme se mu zástupně omluvit a být k němu přátelští a srdeční!

Richard Šulko je viceprezidentem Shromáždění Němců v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, a zastupuje tudíž Němce, kteří po válce v Československu zůstali. Leckdy na tom byli hůře, než vyhnání Němci v Německu, bez majetku, bez práv, bez německých škol, asimilovaní. I jim se chceme zástupně omluvit!

Jsou ohlášení ještě další hosté, ale nechme se překvapit. Počítám se 100 účastníky, z toho 20 z Německa resp. Rakouska. Každý účastník dostane jmenovku k ulehčení vzájemné komunikace. V sobotu v poledne máme 1 1/2 hodiny času na osobní rozhovory při poledním občerstvení. Někdy v polovině pátečního přednáškového programu budeme mít hudební vložku a odhalíme nový obraz česko-německého malíře Navrátila na téma smíření. V regálech vzadu v sále bude výstava literatury k česko-německé problematice. Pro panelovou diskusi budeme předem přijímat i písemné dotazy z řad účastníků. Modlitební část v sobotu odpoledne bude jistě neobvyklá a neobyčejná.

Zvu vás na tuto konferenci a těšil bych se, kdybyste nás podpořili svou přítomností a svými podněty! Pokud nepřijdete: prosím modlete se za nás ve vedení konference (Tomáš Dittrich, Petr Šimmer a já) a za konferenci samotnou!

Zdravím vás srdečně a těším se na vás
váš
Pavel Neústupný